

Scénář k rozhlasové reportáži – Ludvík Hruboš

Pan Ludvík Hruboš byl už od dětství trochu jiný. Měl oproti ostatním jeden, malinko netradiční, zájem.

„Už tehdy mě to táhlo k aeroplánům a je potřeba říct, že vlastně ta letadla a ty modely to byla moje první taková láska.“

“Samozřejmě, začátky byly těžké. Víc to padalo, než lítalo, no ale tak časem jsme se dopracovali k tomu, že skutečně jsme vyrobili větroň, který jsme vytáhli nahoru a on kroužil.“

Tato záliba se stala hlavní náplní jeho života a on se rozhodl, že se chce naučit stavět i pravá letadla.

“A věděl jsem, že v Uherském Hradišti je průmyslovka, kde je zaměřeni stavba a technologie stavby letadel. No ale když jsem to zkoušel tam, přestože jsem měl takové známky, jaké jsem měl, že jsem měl vyznamenání, tak mně napsali, že oni berou zásadně lidi, kteří jsou vyučení.“

“Takže jsem se rozhodl, že půjdu do učebního poměru do Letu Kunovic.“

Po vyučení šel na vojnu a když se vrátil zpátky, nastoupil do Letu Kunovice už jako zaměstnanec. Oženil se a do dvou let se jim s manželkou narodily dvě děti.

“A v tom pětasedmdesátém roce se to vyvrátilo tak, že mně bylo nabídnuto, jestli bych nešel na kontrakt, na tři roky do servisního oddělení ve Lvově.“

„Když se rozhodlo že teda pojedeme do toho Lvova, tak jsem vzal svoji ženu a v Uherském Hradišti ji zavedl do takového průjezdu za vraty...takový zpustlý průjezd...a ona říká – kam mě vedeš? Já chci, aby ses podívala na něco. Tak jsem ji tam zavedl a říkám – tak takhle to bude vypadat na té Ukrajině. No neblázni! No a pak když jsme tam přijeli, tak asi po čtrnácti dnech mi říká – ten průjezd v Hradišti byl ještě krásný.“

“Moje žena byla z toho zděšená. Protože ty podmínky tehdy, v té době obzvlášť, byly dost drastické.“

Byt, který jim přidělili, byl špatně vybavený a často tam netekla voda. Sice měli určité výhody, ale bohužel se to nevyrovnalo životnímu stylu u nás. Nakonec i přes veškeré nepohodlí rodina ve Lvově zůstala. Pan Ludvík měl naplno a jeho pracovní kariéra se naplno rozjela.

“Tam bylo asi patnáct letadel, těchletých dopravních, a zkoušely se. To ještě nebyl ten provoz, ta výroba rozjetá jako naplno. No a takže se lítaly, ta letadla létaly jak v horkých podmínkách, to je dolu-Samarkand a Baku, tak i na Sibiři. Sibiř to byla Jakutsk, takže vyloženě polární kruh a tak dále. No a náš úkol byl to udržovat a létat prostě na ty...na ty letiště.“

Kvůli tomuto dohlížení na letadla trávil pan Ludvík jeden měsíc ve Lvově a druhý na Sibiři, kde se střídali s kolegou.

Pan Ludvík Hruboš během svého života ještě několikrát měnil zaměstnání a do Lvova se také ještě párkrát podíval. Stejně se vždy ale vrátil zpět domů do Uherského Hradiště a dodnes pracuje v Letu Kunovice, kde začínal.